

eller Universitetet med Hensyn til Bevarelsen af dets Stilling, at man maatte have voteret 2—3 Gange saa meget enten til Postvæsenet eller Telegrafvæsenet eller Hærvæsenet eller til Sernbaner? Nei! Heller ikke vilde det, tror jeg, føle nogen stærk Børligelse derved, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) fremhævede — og deri er jeg saa fuldstændig enig med ham — at det, som maatte være Forsætningen for, at den nuværende Strid og Konflikt kunne komme til en Løsning, var, at enhver af Faktorene i Lovgivningsmagten respekterede den andens lovlige Ret. Jeg tror, at i den Henseende vil Landstinget fuldstændig tiltræde Sætningen; men jeg tror, det vil sige noget Vignende, som engang blev sagt i det franske Deputeretkammer, hvor man til Forsvar for, at afflatte Dødsstraffen havde anført det, at intet Menneſte maatte berøve det andet Livet. Der saaldt som bekjendt den Uttring, at den Sætning var meget rigtig, mais que messieurs les assassins commencent, d. v. s. man beder de Herrer Mordere gjøre Begyndelsen. Jeg antager, at noget Vignende vilde Landstinget sige, og jeg tør sige, med stor Ret; thi ved den Fremgangsmaade, man har brugt overfor det, idet man har forudsat, at der ikke kunde komme nogen Finantslov frem uden derved, at Landstinget uden videre tog den Finantslov, som Folkethinget vedtog, og ikke har ment at kunne forudsætte Muligheden af, at nogen som helst Forandring kunde foretages deri, derved har man lagt tydelig for Dagen, at man ikke herfra vil respektere Andres lovlige Ret. Jeg tror derfor ikke, at man i den Henseende vil kunne nære noget Haab om, at der fra Landstingets Side vil gjøre sig en anden Opfattelse gjældende, naar det hører de Uttringer, der ere saaldne her idag. Jeg tror heller ikke, det vil gjøre noget særdeles Indtryk paa Landstinget, om det kunde høre det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds atter idag gjentage, hvad han saa ofte har sagt, at det, det dreiede sig om, var, hvorvidt Folkethinget havde Ret til at sige Nei til nye Poster, som man søgte at indføre paa Finantsloven. Det er jo dog nemlig vistnok Noget, antager jeg, der er tilstrækkelig modsagt og modbevist, at Spørgsmaalet skulde være det, som det ærede Medlem her vilde fremstille det, som om Spørgsmaalet var om nye Posters Indførelse paa Finantsloven. Der er dog intet Menneſte, som vil kunne hævde den Paastand, at det, som har spillet en saa stor Rolle, Lønningstillæget til Embedsmændene, skulde

være en ny Post paa Finantsloven, overfor det Faktum, at det har været stadigt bevilget i 5 Aar i Træk, indtil man fandt paa vilkaarlig at ned-sætte den paa Finantsloven forrige Aar og derved igjennem bevirket, at den gik ud. Efter at Folkethinget havde vilkaarlig nedsat Grændsen til et Aar, 2500, medens man i de tidligere 5 Aar havde bevilget Tilleg til 4400, bevirkede man derved, at det gik ud. Det kan hverken paastaas med Hensyn til dette eller med Hensyn til Pandsetskibet, hvor det dreier sig om Maaden, hvorpaa de Penge, som jo Alle ere enige om skulle bevilges til Marinen, rettelig bør anvendes. Dette kan dog Ingen paastaa skulde være nye Bevillinger, som man søger at tvinge ind paa Finantsloven. Dette er en Fremstilling, som, selv om den nok saa tidt gjentages af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), derfor lige lidt er rigtigt, og den vil vist lige lidt vinde Indgang i det andet Thing. Jeg troer, at denne Landstingets Optræden, dette, at den har betegnet sig saa tydelig som den ene Part i denne Strid, betegnet sig som den, der mente, at dens forfatningsmæssige Stilling ved Folkethingets Fremgangsmaade blev bragt i den værste Fare, — at denne Optræden siger jeg, har vist sig ikke endnu og med Hensyn til denne Finantslov at have havt nogen Indflydelse paa Folkethingets Optræden eller bevirket, at det Maal, som vi fra vor Side have stræbt efter, bliver naaet, nemlig at faae en Finantslov. Men jeg nærer det Haab, at, om end man denne Gang af Hensyn, som jeg tidligere tillod mig at antyde, har ment sig bundet til at maatte fastholde sit tidligere indtagne Standpunkt og ikke har kunnet gaa en Løddel bort fra det, som man engang har sagt, saa vil dog Hensynet til denne Landstingets Optræden i kommende Aar kunne bevirke en Optræden fra Folkethingets Side, som vil kunne berede Veien for, at man dog til næste Aar vil kunne faae en Finantslov. Jeg kan ikke tro andet, end at det vil have sin Indflydelse paa dette Thing, at det med Hensyn til disse Spørgsmaal og med Hensyn til hele det konstitutionelle Spørgsmaal har det andet Thing ligeoverfor sig. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har idag paa en Maade, som var nok saa klar, som han nogenſinde har fremfat det i de senere Aar, vedkjendt sig, at man vilde benytte disse Spørgsmaal som et Middel til at bevirke Ministeriets Afgang. Det ærede Medlem har paa en mere aaben Maade end tidligere vedkjendt sig dette,